A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2016. március 17.*

„Előzetes döntéshozatal — Jogszabályok közelítése — 882/2004/EK rendelet — 854/2004/EK rendelet — A takarmányokra és az élelmiszerekre vonatkozó hatósági ellenőrzések — A hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére a tagállamok által beszedhető díjak — A hatósági segédszemélyzet képzésével kapcsolatos költségek”

A C-112/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Østre Landsret (keleti regionális bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2015. március 4-én érkezett, 2015. március 2-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Kødbranchens Fællesråd**, az Århus Slagtehus A/S, a Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, a Hadsund Kreaturslagteri A/S, a Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, a Kjellerup Eksportslagteri A/S, a Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S és a Vejle Eksportslagteri A/S nevében eljárva

és

a **Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri**,

a **Fødevarestyrelsen**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos (előadó) tanácselnök, Juhász E. és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Århus Slagtehus A/S, a Hadsund Kreaturslagteri A/S, a Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, a Kjellerup Eksportslagteri A/S és a Vejle Eksportslagteri A/S nevében eljáró Kødbranchens Fællesråd képviseletében H. Sønderby Christensen advokat,

– a Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen és a Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S nevében eljáró Kødbranchens Fællesråd képviseletében M. Honoré és H. Djurhuus advokater,

* Az eljárás nyelve: dán.

– a dán kormány képviseletében C. Thorning, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Holdgaard advokat,

– az Európai Bizottság képviseletében H. Støvlbæk és D. Bianchi, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 165., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 200. o.) 27. cikke (4) bekezdése a) pontjának és VI. melléklete 1. és 2. pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az Århus Slagtehus A/S, a Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, a Hadsund Kreaturslagteri A/S, a Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, a Kjellerup Eksportslagteri A/S, a Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S és a Vejle Eksportslagteri A/S elnevezésű vágóhidak (a továbbiakban együttesen: vágóhidak) nevében eljáró Kødbranchens Fællesråd (a szarvasmarha-tenyésztési ágazat szakmaközi szervezete), illetve a Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (élelmiszerügyi, mezőgazdasági és halászati minisztérium) és a Fødevarestyrelsen (dán állat-egészségügyi és élelmiszerügyi hatóság) között a takarmányokra és az élelmiszerekre vonatkozó hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére szolgáló díjak beszedése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 854/2004 rendelet

3 A 2013. május 13-i 517/2013/EU tanácsi rendelettel (HL L 158., 1. o.) módosított, az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 139., 206. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 75. o.; a továbbiakban: 854/2004 rendelet) 2. cikke (1) bekezdésének h) pontja a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[...]

h) »hatósági segédszemélyzet«: ilyen minőségben való eljárásra az e rendelettel összhangban megfelelően képesített és a hatáskörrel rendelkező hatóság által kijelölt és a hatósági állatorvos felügyelete és felelőssége alatt működő személy.”

4 A 854/2004 rendelet 5. cikkének 1. és 4. pontja, 5. pontjának a) alpontja és 7. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1. A friss húst forgalomba hozó vágóhidakon, vadfeldolgozó-létesítményekben és darabolóüzemekben a hatósági állatorvos vizsgálatot végez az I. melléklet II. fejezetének I. szakaszában [helyesen: I. melléklet I. szakaszának II. fejezetében] foglalt általános követelményekkel és a IV. szakasz különleges követelményeivel összhangban, különös tekintettel az alábbiakra:

[...]

[...]

4. A hatósági segédszemélyzet az I. fejezet III. szakaszában meghatározottak szerint segítséget nyújthat a hatósági állatorvosnak az I. melléklet I. és II. szakaszával összhangban elvégzett hatósági ellenőrzések során. Ez esetben a hatósági segédszemélyzet egy független csoport részeként működik.

5.

a) A tagállamoknak biztosítani kell, hogy elegendő számú hatósági személyzet áll rendelkezésre az I. mellékletben megkövetelt hatósági ellenőrzések II. fejezet III. szakaszában [helyesen: III. szakasz II. fejezetében] meghatározott gyakoriságú elvégzésére.

[...]

7. A tagállamok biztosítják, hogy a hatósági állatorvosok és a hatósági kisegítő személyzet [helyesen: segédszemélyzet] az I. melléklet III. szakaszának IV. fejezetével összhangban képesített és képzést kap.”

5 A 854/2004 rendeletnek a friss húsra vonatkozó I. melléklete tartalmazza különösen a hatósági állatorvos ellenőrzési és vizsgálati feladatait részletező I. szakaszt, valamint a „Felelősségek és az ellenőrzések gyakorisága” című III. szakaszt.

6 A 854/2004 rendelet I. mellékletének III. szakasza tartalmazza a „Hatósági segédszemélyzet” című I. fejezetet, amely kimondja, hogy „[a] hatósági segédszemélyzet – az alábbi korlátozások és a IV. szakaszban megállapított különleges szabályok szerint – minden feladattal kapcsolatban segítséget nyújthat az állatorvosnak [helyesen: hatósági állatorvosnak]”. Ugyanezen szakaszban található „A vágóhídi személyzet bevonása” című III. fejezet, amely kimondja, hogy a tagállamok engedélyezhetik a vágóhidak személyzetének, hogy a baromfi- és nyúlhús előállításának ellenőrzésével kapcsolatban átvegyék a hatósági segédszemélyzet faladatait.

7 Szintén e III. szakasz tartalmazza a „Szakmai képesítések” című IV. fejezetet. E fejezet „Hatósági segédszemélyzet[re]” vonatkozó B. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1. A hatáskörrel rendelkező hatóság csak olyan személyeket jelölhet ki hatósági segédszemélyzetnek, akik képzésen vettek részt, és a vizsgán [...] megfeleltek.

[...]

6. A hatósági segédszemélyzetnek – rendszeres szakmai továbbképzési tevékenységek és a szakirodalom segítségével – naprakészen kell tartania ismereteit, és lépést kell tartania a fejlődéssel. A hatósági segédszemélyzetnek – lehetőség szerint – évente továbbképzésen kell részt vennie.

[...]”

A 882/2004 rendelet

8 A 882/2004 rendelet (6), (11), (12) és (32) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(6) A tagállamoknak végre kell hajtaniuk a takarmány- és élelmiszerjog rendelkezéseit, az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályokat, továbbá nyomon kell követniük, és igazolniuk kell, hogy a vállalkozók a termelés, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában teljesítik-e azok idevágó követelményeit. E célból hatósági ellenőrzéseket kell szervezni.

[...]

(11) A hatósági ellenőrzéseket végző illetékes hatóságoknak számos működési követelménynek kell megfelelniük elfogulatlanságuk és hatékonyságuk biztosítása érdekében. Elegendő számú, megfelelően képzett és tapasztalt alkalmazottal és megfelelő létesítményekkel, illetve felszereléssel kell rendelkezniük feladataik megfelelő ellátásához.

(12) A hatósági ellenőrzéseket, ezen belül a rutin felügyeleti ellenőrzéseket és a szigorúbb ellenőrzéseket, például vizsgálatokat, felülvizsgálatokat, auditálásokat, mintavételt és minták tesztelését megfelelő, erre a célra kialakított technikák alkalmazásával kell elvégezni. E technikák helyes végrehajtásához a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet megfelelő képzésére van szükség. A képzésre annak biztosítása érdekében is szükség van, hogy az illetékes hatóságok egységesen hozzák meg döntéseiket, különös tekintettel a veszélyelemzés, kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) elveinek végrehajtására.

[...]

(32) A hatósági ellenőrzések megszervezésére megfelelő pénzügyi forrásoknak kell rendelkezésre állniuk. A tagállamok illetékes hatóságainak így képesnek kell lenniük a hatósági ellenőrzések során felmerült költségek fedezéséhez szükséges illetékek vagy díjak kivetésére. Az eljárás során a tagállamok illetékes hatóságai az illetékeket és díjakat megítélésük szerint a felmerült költségek alapján számított átalányösszegek formájában állapíthatják meg, figyelembe véve a létesítmények konkrét helyzetét is. Ha a vállalkozókra díjakat vetnek ki, közös elveket kell alkalmazni. Célszerű tehát megállapítani az ellenőrzési díjak szintjének meghatározására vonatkozó kritériumokat. [...]”

9 A 882/2004 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet különösen az alábbiakat célzó szabályok betartásának felülvizsgálatára szolgáló hatósági ellenőrzések végzésére vonatkozó általános szabályokat állapítja meg:

a) az embereket és az állatokat közvetlenül vagy a környezeten keresztül fenyegető kockázatok megelőzése, megszüntetése vagy elfogadható mértékűre csökkentése.”

10 E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése megállapítja a hatósági ellenőrzések megszervezése kapcsán a tagállamokra háruló általános kötelezettségeket, és előírja különösen azt, hogy a hatósági ellenőrzéseket „a kockázatok alapján és megfelelő gyakorisággal [kell végezni e rendelet] célkitűzéseinek elérése érdekében [helyesen: a rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében rendszeres, kockázatalapú és megfelelő gyakoriságú hatósági ellenőrzéseket kell végezniük]”, figyelembe véve az említett rendelkezésben kifejtett elemeket.

11 Az említett rendeletnek „A hatósági ellenőrzéseket végző személyzet” című 6. cikke a következőképpen szól:

„Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a hatósági ellenőrzéseket végző személyzetének minden tagja:

a) szakterületén belül megfelelő képzésben részesüljön, amelynek segítségével megfelelően el tudja látni feladatait, és következetesen tudja elvégezni a hatósági ellenőrzéseket. Ez a képzés adott esetben kiterjed a II. melléklet I. fejezetében említett területekre is;

b) szakismereteiket tartsák naprakészen és szükség esetén rendszeres továbbképzésben részesüljenek;

[...]”

12 Ugyanezen rendelet 26. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő pénzügyi források álljanak rendelkezésre a hatósági ellenőrzésekhez szükséges személyzet és más források biztosításához, bármilyen, megfelelőnek ítélt eszköz, ezen belül általános adóztatás, illetve illetékek vagy díjak megállapítása révén.”

13 A 882/2004 rendelet 27. cikkének (1) bekezdése és (4) bekezdésének a) pontja értelmében:

„(1) A tagállamok illetékeket vagy díjakat szedhetnek a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére.

[...]

(4) A hatósági ellenőrzések céljára az (1) és (2) bekezdéssel összhangban beszedett illetékek [helyesen: díjak]:

a) nem lehetnek magasabbak a felelős illetékes hatóságok által a VI. mellékletben felsorolt tételek kapcsán viselt költségeknél.”

14 A 882/2004 rendelet VI. melléklete szerint a díjak kiszámításánál mérlegelendő kritériumok a következők:

„1. A hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet fizetése

2. A hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzettel kapcsolatos költségek, ezen belül létesítmények, eszközök, berendezések, képzés, úti- és az ehhez kapcsolódó költségek

3. A laboratóriumi elemzések és a mintavétel költségei.”

A dán jog

15 Az állati eredetű termékek ellenőrzését végző vizsgálótechnikusok képzéséről szóló, 2006. december 13-i 1455. sz. miniszteri rendelet (bekendtgørelse nr. 1455 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter, a továbbiakban: 1455/2006. sz. miniszteri rendelet) 1. §-a a következőképpen rendelkezik:

„A képzés célja, hogy a képzésben részesülő képes legyen arra, hogy a hatósági állatorvos felügyelete és felelőssége mellett bizonyos ellenőrzési feladatokhoz segítséget nyújtson a friss húst forgalomba hozó vágóhidakon, vadfeldolgozó-létesítményekben és darabolóüzemekben: lásd [a] 854/2004 [...] rendeletet. A képzésben részesülő személy ezenfelül képes arra, hogy a hatósági állatorvos felelőssége mellett a vágóbaromfi vizsgálatát elvégezze."

16 Az 1455/2006. sz. miniszteri rendelet 2. §-a előírja:

„(1) A képzés részidős szakképzésből áll, amelyet az e célra az Undervisningsministeriet [oktatási minisztérium] által jóváhagyott intézmények nyílt képzésként nyújtanak.

(2) A képzés 36 hetes teljes idős képzésnek felel meg, amelyből 16 hetet gyakorlati képzésben kell eltölteni.

[...]"

17 Az 1455/2006. sz. miniszteri rendelet 3. §-a így szól:

„(1) Az intézmény a képzésre megfelelő szakképzettséggel vagy hároméves megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkező jelentkezőket vehet fel.

(2) A beiratkozás előfeltétele a képzésben részt vevő személy és valamely élelmiszer-ellenőrző egység közötti gyakorlati képzési megállapodás megléte."

18 A többek között az élelmiszerek, a takarmányok és az élő állatok ellenőrzéséért fizetendő díjakról szóló, 2013. december 27-i 1649. sz. miniszteri rendelet (bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v., a továbbiakban: 1649/2013. sz. miniszteri rendelet) 1. §-a kimondja:

„Ez a rendelet az élelmiszerek, takarmányok, élő állatok, létesítmények, felszerelések, valamint a nem élelmiszer termékeket és a nem állati eredetű termékeket is magukban foglaló termékek ellenőrzésének, stb. – ideértve azok vizsgálatát, engedélyezését, nyilvántartásba vételét, jóváhagyását, bejelentését, igazolását és elemzését – finanszírozásához szükséges költségek fedezéséről szól. Ezenfelül kiterjed az exporttámogatás finanszírozására fordítandó költségek fedezésére is."

19 Az 1649/2013. sz. miniszteri rendelet 3. §-a kimondja:

„Az élelmiszerekre vonatkozó szabályozás értelmében vágásra jogosult és a 23. § hatálya alatt nem álló létesítmények fedezik a dán állategészségügyi és élelmiszerügyi hatóság (Fødevarestyrelsen) e fejezet alapján végzett ellenőrzésének költségét."

20 Az 1649/2013. sz. miniszteri rendelet 4. §-a értelmében:

„(1) A 3. §-ban említett összeget a megállapított közvetlen és szokásos ellenőrzési költségek alapján kell kiszámítani.

(2) A közvetlen ellenőrzési költségek az egyes létesítményekre vonatkozóan fedezik többek között az ellenőrző személyzet fizetését, a minták laboratóriumi vizsgálatával kapcsolatban felmerült kiadásokat, valamint a létesítményben végzett ellenőrzés során felmerült adminisztratív költségeket.

[...]

(4) A következő szokásos költségek a közvetlen ellenőrzési költségek arányának megfelelően megoszlanak a létesítmények között:

[...]

3. Az ellenőrző személyzet továbbképzésben való részvételének költségei, illetve az e részvétellel kapcsolatban felmerülő költségek, ideértve a képzés elvégzésére tekintettel alkalmazott ellenőrző személyzet vizsgálótechnikusi képzését is.

[...]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

21 2000 óta valamennyi dán vágóhídnak díjat kell fizetnie a húsvizsgálatért, amely díj összege figyelembe veszi a vizsgálótechnikusok képzésével kapcsolatban a dán állategészségügyi és élelmiszerügyi hatóságnál felmerülő kiadásokat. E kiadásokat korábban különböző rendszerek keretében finanszírozták, amelyek egyike alapján az említett kiadásokat közkiadásnak minősülő tételként az állami költségvetéshez sorolták.

22 Azokat a személyeket, akik az élelmiszeripari ágazaton belüli vizsgálótechnikusi képzésen kívánnak részt venni, a dán állategészségügyi és élelmiszerügyi hatóság határozott idejű munkaszerződés keretében „vizsgálóasszisztensként" alkalmazza. Az alkalmazásuk feltétele egy 36 hetes képzés elvégzése. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a vizsgálóasszisztensek korábban nem végeztek húsvizsgálatot, ugyanakkor a képzésen való részvételhez igazolniuk kell, hogy legalább három év releváns szakmai tapasztalattal rendelkeznek, vagy hentesi, kolbászkészítői vagy bélfeldolgozói képzést végeztek el. A vizsgálótechnikusként történő alkalmazásuk érdekében az említett vizsgálótechnikusi képzés során gyakorlati képzést kell teljesíteniük egy vágóhídon, majd sikeres vizsgát kell tenniük. Ezután a húsvizsgálati tevékenység keretében különböző vágóhidaknál alkalmazhatók.

23 A kérdést előterjesztő bíróság által megállapított tényekből kitűnik, hogy e képzés teljes költsége, különösen a képzésen résztvevők fizetése, megoszlik a vágóhidak között, beleértve azon vágóhidakat is, amelyeknél egyáltalán nem, vagy csak korlátozott számban alkalmaznak vizsgálótechnikusokat. A vágóhidaknak a szokásos költségeken kívül így az új vizsgálótechnikusok képzésével kapcsolatban felmerült valamennyi kiadást is meg kell téríteniük, akkor is, ha a vizsgálóasszisztensek nem teljesítik sikeresen a későbbi, vizsgálótechnikusi kinevezéshez szükséges vizsgát. Az említett vágóhidaknak azon képzett vizsgálótechnikusok után is fizetniük kell, akiket a dán állategészségügyi és élelmiszerügyi hatóságon belül, de nem húsvizsgálóként alkalmaznak, vagy akik e hatóságon kívül helyezkednek el. Ezenfelül valamennyi vágóhídnak fizetnie kell az új vizsgálótechnikusok képzését, függetlenül attól, hogy ez utóbbiakat az ő saját vágóhídjukon alkalmazzák-e.

24 2009. január 5-én a szarvasmarha-tenyésztési ágazat szakmaközi szervezete hét dán vágóhíd nevében eljárva arra irányuló keresetet terjesztett elő, hogy az élelmiszerügyi, mezőgazdasági és halászati minisztérium ismerje el, hogy sem a vizsgálótechnikusi képzés keretében alkalmazott személyek képzési költségei, sem az e képzés ideje alatt folyósított fizetések nem vehetők figyelembe a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére beszedett díjak megállapításakor. Ezenfelül követelte az esetlegesen jogellenesen beszedett díjak visszatérítését.

25 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az elé terjesztett jogvita eldöntéséhez a 882/2004 rendelet értelmezésére van szükség annak meghatározásához, hogy az új vizsgálótechnikusok képzéséhez kapcsolódó fizetések és költségek figyelembe vehetők-e a húsvizsgálatért beszedett díjak összegének kiszámításakor.

26 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a 882/2004 rendelet (32) preambulumbekezdéséből, valamint 26. cikkéből és 27. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hatósági ellenőrzések során felmerülő kiadásokat díjak révén finanszírozzák. Ugyanakkor e rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontja azt is előírja, hogy a díjak révén finanszírozott költségek nem haladhatják meg a felelős illetékes hatóságok által az említett rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeket.

27 E körülmények között az Østre Landsret (keleti regionális bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját, valamint VI. mellékletének 1. és 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok az élelmiszeripari vállalkozásoktól beszedett díjak megállapítása során nem számíthatják be azon közalkalmazottak fizetésével és képzésével kapcsolatban felmerülő kiadásokat, akiket a 854/2004 rendelet értelmében vett »hatósági segédszemélyzet« tekintetében meghatározott követelményeknek megfelelő képzés elvégzése érdekében alkalmaznak, akik azonban a képzésre való felvételüket megelőzően vagy a képzésük során nem végeznek húsvizsgálatot?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

28 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját, valamint VI. mellékletének 1. és 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha a tagállamok a hatósági ellenőrzésekért az élelmiszeripari vállalkozásoktól beszedett díjak összegének megállapítása során beszámítják az olyan személyek fizetésével és képzésével kapcsolatban felmerülő kiadásokat, akik a hatósági segédszemélyzet kötelező alapképzésén vesznek részt, de sem a képzést megelőzően, sem annak során nem végeznek húsvizsgálatot.

29 Először is meg kell jegyezni, hogy a 854/2004 rendelet 5. cikkének 1. és 4. pontjával, valamint e rendelet I. mellékletének I. és III. szakaszával összhangban a hatósági állatorvosok a vágóhidakon ellenőrzési és vizsgálati feladatokat látnak el, és számukra a hatósági segédszemélyzet segítséget nyújthat. Az említett melléklet III. szakaszának III. fejezetéből egyébiránt kitűnik, hogy bizonyos meghatározott esetekben a vágóhídi személyzet átveheti a hatósági segédszemélyzet különleges tevékenységeit.

30 A 882/2004 rendelet 27. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] tagállamok illetékeket vagy díjakat szedhetnek a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére”. E tekintetben e cikk (4) bekezdésének a) pontja kifejti, hogy e díjak „nem lehetnek magasabbak a felelős illetékes hatóságok által a VI. mellékletben felsorolt tételek kapcsán viselt költségeknél”; az említett melléklet különösen a hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet fizetését és az e személyzettel kapcsolatos egyéb – többek közötti „képzési” – költségeket említi.

31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a dán kormány állításával ellentétben a 882/2004 rendelet 27. cikke nem hagy mérlegelési mozgásteret a tagállamok számára a díjak összegének kiszámításakor figyelembe veendő kritériumok tekintetében.

32 Az uniós jogalkotó ugyanis a versenytorzulások elleni küzdelem céljából a hatósági ellenőrzésekre vonatkozó harmonizált szabályokat fogadott el, amelyek különösen a hatósági ellenőrzések költségeinek fedezésére szolgáló díjak megállapításakor figyelembe vehető különböző elemekre vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Németország ítélet, C-270/07, EU:C:2009:168, 42. pont).

33 Ebben az összefüggésben a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a jelen ítélet 30. pontjában hivatkozott a) pontja szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy e rendelet VI. melléklete kimerítő jelleggel kívánja felsorolni azokat az elemeket, amelyek figyelembe vehetők a vágóhidakon folytatott hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos díjak összegének kiszámításakor.

34 Rá kell mutatni arra, hogy a 882/2004 rendelet nyelvi változatai eltérnek egymástól az említett VI. mellékletben használt, azt meghatározó kifejezések tekintetében, hogy e díjak mely személykategóriák költségeit fedezhetik. Így e rendelet német („des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals”) és francia („personnel chargé des contrôles officiels”) nyelvi változata az ellenőrzésekben részt vevő személyzetre utal, míg az angol („staff involved in the official controls”) és olasz („personale partecipante ai controlli ufficiali”) nyelvi változata olyan kifejezéseket használ, amelyek szélesebb személyi körre vonatkozhatnak. Az említett rendelet dán nyelvi változatát illetően e melléklet 1. pontja megjelöli, hogy az e díjak révén finanszírozható költségek közé tartozik a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet fizetése („lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol”), míg ugyanezen melléklet 2. pontja – tágabb értelmű kifejezések használatával – a hatósági ellenőrzésekkel összefüggő személyzeti költségekre utal („personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol”).

35 Észrevételeiben a dán kormány arra hivatkozik, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletének egyik nyelvi változata sem jelöli meg az ellenőrzésekben való részvétel mértékét, ezért véleménye szerint e melléklet nem zárja ki, hogy a tagállamok díjak révén finanszírozzák a hatósági segédszemélyzet képzési költségeit, még ha e költségek nem is az ellenőrzéseket ténylegesen és közvetlenül végző személyeknél merülnek fel.

36 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Az uniós jogi szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (Axa Belgium ítélet, C-494/14, EU:C:2015:692, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A jelen esetben a 882/2004 rendelet célkitűzése az 1. cikkéből következően különösen az, hogy a hatósági ellenőrzések végzése révén megelőzze, megszüntesse vagy elfogadható mértékűre csökkentse az embereket és az állatokat fenyegető kockázatokat. E rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok rendszeres jelleggel biztosítják ezen ellenőrzések elvégzését.

38 Egyébiránt a 882/2004 rendelet (11) és (32) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy feladataik megfelelő ellátása érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak elegendő számú, megfelelően képzett és tapasztalt alkalmazottal kell rendelkezniük, és képesnek kell lenniük a hatósági ellenőrzések során felmerült költségek fedezéséhez szükséges illetékek vagy díjak kivetésére.

39 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy bár a 882/2004 rendelet 26. cikke az általános adóztatásról és az illetékek és díjak megállapításáról egyaránt rendelkezik a „hatósági ellenőrzésekhez szükséges személyzet és más források” biztosításának finanszírozása céljából, e rendelet 27. cikke kizárólag a díjakat és illetékeket említi, amelyeket a tagállamok e cikk (1) bekezdése szerint csak „a hatósági ellenőrzések során felmerült költségek fedezésére” vethetnek ki. A fentiekből az következik, hogy a

díjak kizárólag az élelmiszeripari vállalkozásoknál végzett ellenőrzésekkel kapcsolatban a tagállamoknál ténylegesen felmerülő költségek fedezésére fordíthatók, és nem az a rendeltetésük, hogy e személyzet alapképzésének költségét az érintett ágazat vállalkozásaira terheljék.

40 Ezért a 882/2004 rendelet VI. mellékletét, amelyre e rendelet 27. cikke utal, úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag a hatósági ellenőrzések végzésében ténylegesen részt vevő személyek fizetésére és költségeire vonatkozik.

41 E tekintetben egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy ezeket az ellenőrzéseket a jelen ítélet 29. pontjában felhívottaknak megfelelően rendszerint hatósági állatorvosok végzik, akik számára kizárólag a hatósági segédszemélyzet vagy bizonyos meghatározott esetekben a vágóhídi személyzet nyújthat segítséget. A 854/2004 rendelet egyetlen rendelkezéséből sem következik az, hogy a hatósági segédszemélyzet kötelező alapképzésében részesülő személyek az említett képzés alatt részt vehetnek a hatósági ellenőrzések végzésében.

42 Ezért az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját, valamint VI. mellékletének 1. és 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha a tagállamok az élelmiszeripari vállalkozásoktól beszedett díjak összegének megállapítása során beszámítják a hatósági segédszemélyzet kötelező alapképzésével összefüggő kiadásokat.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját, valamint VI. mellékletének 1. és 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha a tagállamok az élelmiszeripari vállalkozásoktól beszedett díjak összegének megállapítása során beszámítják a hatósági segédszemélyzet kötelező alapképzésével összefüggő kiadásokat.

Aláírások